

The Demeter logo is positioned at the top center of the image. It consists of the word "demeter" in a white, lowercase, sans-serif font, set against a solid orange rectangular background. A thin green horizontal line runs beneath the orange rectangle.

demeter

The background of the entire image is a close-up photograph of daisy flowers. The focus is sharp on two daisies in the lower half, showing their white petals and bright yellow centers. Other daisies are visible in the background, some in focus and some blurred, creating a sense of depth. The green stems and leaves of the plants are also visible, adding to the natural feel of the image.

UELI HUERTER & KLEMENS FISCHER

PRATARMĖ

Federalinės valdybos pirmininko Matthias Deppe kvietimu Ueli Hurter atvyko į pavasario delegatų susirinkimą ir skaitė pranešimą „Quo vadis Demeter? Iš kur mes atėjome, kur esame, kur einame“.

Šis pranešimas turėjo praplėsti erdvę, kurioje šiuo metu yra rengiama nauja Demeter asociacijos strategija. Yra prieinamas tiesioginis įrašas ir rašytinė santrauka žurnale „info3“, 6/25 numeryje.

Kokioje socialinėje aplinkoje esame šiandien, kokios galimybės ir būtinybės atsiranda – praėjus 100 metų nuo Koberwitzo impulsų – kad mūsų darbas ir toliau būtų vaisingas?

Ueli citavo Vienos sociologą Ingolfurą Blühdorną, kuris analizavo esminį visuomenės pokytį („Unhaltbarkeit“, Suhrkamp).

Didelė dalis gyventojų – ne tik Vokietijoje – po daugelio metų aplinkos apsaugos, rūšių išsaugojimo, klimato apsaugos, tvarumo ir kitų reikalavimų tiesiog pavargo ir nori tik ramybės. Aukšti moraliniai reikalavimai, atliekų rūšiavimas, kuo mažesnio pėdsako palikimas ir pan. baigiasi tam tikru fatalizmu, paprastų sprendimų reikalavimu ir raginimu vadovautis „sveiku protu“. Šią sąvoką Donaldas Trumpas panaudojo savo inauguracinėje kalboje. Individuali šio sveiko proto ugdymas yra pagrindinis antroposofinės dvasios siekis, tačiau sveikas protas yra labai jautrus bet kokiai manipuliacijai.

Šiame plačiame kontekste, šiame plačiai išskleistame lanku, aspektai, kuriuos Klemensas Fischeris (ekologinės rinkos plėtra) pateikia savo atsakyme, taip pat yra lemiamai svarbūs mūsų bendro darbo tęsimui.

„Kas yra gaivinančioji už šviesą?“ – paklausė karalius. „Pokalbis“, – atsakė gyvatė Goethe pasakoje.

Džiaugiamės galėdami išspausdinti šį laiškų mainų pavyzdį kaip sėkmingą kontroversiškos, bet konstruktyvios komunikacijos mūsų asociacijoje pavyzdį.

Nuoširdžiai,
Engelhard Troll

Demeter laikų sandūroje

Ueli Hurter

Ueli Hurter, Goetheanum valdybos narys ir žemės ūkio skyriaus vadovas Dornach, mano, kad biodinaminis judėjimas ir Demeter turi iš esmės pertvarkyti savo veiklą. Jo vizija: kurti bendruomenes, peržengiančias ūkio ribas. Taip ekologijos pionieriai vėl galėtų tapti visuomenės avangardu.

Mes gyvename laikotarpio saulėlydyje. Laikotarpis, kurį mes padėjome suformuoti, artėja prie pabaigos.

Nuotrauka
Xue Li

Pradedama aušti naujas, dar nežinomas laikas. Laikas, kuris nuo 1970-ųjų bio pramonėje lėmė nuolatinį augimą, atrodo, baigiasi. „ „ ilgo inkubacijos

Nuo 1924 m. [žemės ūkio kurso](#) laikų iki 1970-ųjų susiformavo platus, įvairiapusis ekologinis ir biodinaminis judėjimas, į kurį įsitraukė daug jaunų žmonių, palikusių miestus ir persikėlusius į kaimą. Ūkiai tapo socialinėmis laboratorijomis. Buvo pradėtos diegti novatoriškos ūkio bendruomenės, mokymo ir mokslinių tyrimų programos. Aplink ikūrėjus, kurie asociatyvios ekonomikos ir biodinaminės žemdirbystės sankirtoje rado savo gyvenimo pašaukimą, Vokietijoje ir kai kuriose kitose šalyse susiformavo ekologiškų produktų prekyba. Klestėjo perdirbėjai, parduotuvės, regioniniai platintojai, importuotojai. 1997 m. įsteigus [„Demeter International“](#), „Demeter“ sustiprino savo, kaip pasaulinės

Marken-Gemeinschaft. Prekės ženklas tapo įvairių ekologinių ženklų lyderiu, kokybės gilumo ir kokybės įvairovės avangardu – ir vis labiau patrauklus platesnėms gyventojų grupėms. Visi rodikliai nuolat augo, kol po Covid laikotarpio pradžios bumo vėl smarkiai nukrito.

Todėl, kai kalbame apie ekologiškų produktų krizę, tai tik pusė tiesos. Ši raida yra tik dalis didesnio, sudėtingesnio visuomenės vertybių persvarstymo. Per penkis dešimtmečius nuo 1970 m. iki

2020 m. buvo visuomenės vystymosi

dinamika, kurią sociologas Blühdorn vadina socioekologine transformacija. Jo nuomone, nuolat augant gerovei ir toliau didėjant individualizacijai, tuo pačiu metu galima nuolat gerinti socialinius ir ekologinius parametrus (dirvožemį, vandenį, orą, energiją, klimatą). Šis ekologinis emancipacijos projektas, matyt, yra sustabdytas. Dabar komunikacijoje vis labiau dominuoja kita naratyvas. Jis prieštarauja įtraukiai visuomenei, tolesnei individualizacijai, ekologinėms pastangoms. Tai charakterizuoja postmodernią krizę. Senasis modelis nebeveikia, o naujasis atrodo grėsmingas.

Tokiu laikmečio saulėlydžio metu normalu tai patirti kaip krizę. Kiekviena pramonės šaka, kiekviena organizacija, kiekviena asociacija yra paveikta šios krizės.

Tik kyla klausimas: ar galime krizę vertinti kaip galimybę ir ja pasinaudoti? Ar gali įvykti gydomasis katarsis? Priimkime iššūkį, nesigraudinkime tik dėl praeities. Pabandykime suprasti naują laikmetį, atrasti jo teigiamus aspektus, atskleisti savo esybę, kad iš prieš daugiau nei 100 metų pasodintų biodinamikos šaknų galėtų išaugti nauji daigai. Kas gali pražysti iš šių naujų daigų?

PRASIVERŽTI Į DU

Vienas iš pagrindinių biodinaminio impulso aspektų yra tai, kad reikia (ir galima) užmegzti asmeninį ryšį su gyvaisiais organizmais ir gyvybiniais procesais žemės ūkio ūkyje. Tai yra tikrasis darbo su žeme ir žemės šaltinis. Užmegzti asmeninį ryšį reiškia priartėti taip, kad galima kreiptis į kitą žmogų „tu“. Tu yra giliau ir tiesiau nei Jūs. Pavyzdžiui, jei ūkininkė ar ūkininkas gali priartėti prie komposto ir jis jai parodo, kada yra perėjimo taškas nuo irimo prie susidarymo, tada ji išgirsta gilius bosus kiemo simfonijoje ir, naudodama įvairius brandos laipsnius, gali tikslingai skatinti aukštesnius kultūrų balsus. Jei aš prasiskverbiu į subtilesnes atmosferos niuansus savo vynuogynuose, pavyzdžiui, suprantu, kaip jos veikia drėgmės plėvelę ant lapų, tada iš šio artumo gali atsirasti aukštesnė kokybė dėl mažesnio grybelio paplitimo. Jei aš prasiskverbiu į jautį, tada aš turiu prieigą prie bandos esmės ir galiu ją ramiau ir sveikiau vesti per ganyklas. Visa tai yra agronomija, kuri tampa žemės ūkio menu. Ji sumažina išlaidas dėl tiesioginio ryšio su gyvenimu ir užtikrina aukštesnę kokybę dėl subtilesnio stebėjimo. Bet ne tik tai. Už viso to slypi draugystė. Tai gilesnis supratimas, supratimas, kuris pranoksta priešastinį racionalumą, supratimas, kuris vertina nesuprantamą paslaptį. Tai savarankiškas dvasinis ryšys su „tu“ pasauliu, su ūkiu, žemės ir kosmoso esybe.

TU NIEKADA NESĖJAI VIENAS!

Papildomai prie intymios tyrėjo buvimo pasaulyje galioja: tu nesi vienas, kai užsiimi žemės ūkiu. Tačiau bendruomenių, kurioms priklausai, kurios priklauso tau, tu dar nematai tiesiogiai. Jos yra paslėptos, paslėptos darbo santykiuose tarp kolegų, paslėptos paveldėjimo santykiuose, susijusiuose su žemės nuosavybe, paslėptos rinkos mechanizmuose, susijusiuose su produktais, galbūt paslėptos tikėjimuose, susijusiuose su dvasiniu žemės darbo aspektu.

Dabar atėjo laikas šias bendruomenes padaryti matomas. O tai reiškia jas mąstyti, jausti ir norėti. Reikia kiekvieną iš šių įprastų dalykų paversti klausimu, pavyzdžiui: ar paveldėjimas šeimoje yra tinkamas būdas perduoti žemės nuosavybę iš kartos į kartą? Tada reikia mąstyti apie šį klausimą, tirti šią temą. Kai bus parengti visiškai netradiciniai sprendimų variantai, reikės išnagrinėti šį klausimą širdyje. Ir tada reikia iš tiesų sukurti naują bendruomenę – žmogišką, teisinę, finansinę. Taip yra su visomis šiomis bendruomenėmis: tik tada, kai jas kuriam apgalvotai ir nuoširdžiai laisvai, jos gali pakeisti paslėptas sąlygas ir sukurti naują socialinį pagrindą.

Bendruomenės kūrimas yra darbas, reikalaujantis intensyvių diskusijų, kuris gali būti varginantis. Taip, procesas ir galiausiai pati bendruomenė sukelia netikrumą, reikalauja atvirumo, gali būti pernelyg sudėtingas. Tačiau bendruomenė visų pirma teikia džiaugsmą, pasitikėjimą, saugumą ir atsparumą. Tai yra naujos socialinės erdvės kūrimas. Taip ne *tik* išsaugomos sodybos. Išrauti iš šaknų miestų žmonės gauna realią žemę po kojomis. Daugelio mūsų laikų žmonių, gyvenančių didmiesčiuose, sielos kančia ne mažesnė nei vienišų kaimo ūkininkų. Kaip mes, žemės gyventojai, galėtume prasmingai egzistuoti be žemės?

žemėje? Kiekvienas valgo tai, ką duoda žemė. Visi mes dvasiškai gyvename iš gamtos. Čia yra bendruomenės formavimo šaltinis aplink, prie ir dėl ūkio ir jo produktų.

PRIE APVALIŲJŲ STALŲ!

Tarpregioninei prekybai užduotis yra išnagrinėti kainų lygį atsižvelgiant į naujus laikus. Ūkininkai gauna per mažai, o vartotojams kainos yra per didelės. Tiesioginis pardavimas, pavyzdžiui, solidarūs žemės ūkis, yra vienas iš modelių. Norint, kad miesto parduotuvių lentynos būtų gerai užpildytos, reikia kitokių sprendimų. Apskritojo stalo diskusijos yra asociacinės ekonomikos prototipas. Apskritojo stalo diskusijose dalyvauja gamintojai, perdirbėjai, prekybininkai, pardavėjai ir galutiniai vartotojai. Anoniminė vertės kūrimo grandinė, kurios niekas (keista!) nemato, čia tampa matoma. Su šiek tiek praktikos susiformuoja bendras vaizdas. Jis gali padėti susiformuoti bendram supratimui, bendram požiūriui. Ekonomiką valdo ne nematoma ranka, o dalyvių supratimas.

Kaip šį norimą vaizdą perkelti į

efektyvus modelis tikrai ekonomikai

Ekonominė veikla? Ar reikalingos gairės, pavyzdžiui, kainos priedas už įrodomas ekosistemų paslaugas? Ar grožis, atviri tvartų durys vaikams ir žvaigždžių stebėjimas įskaičiuojami į kainą?

Čia apibūdinti trys nauji 100 metų senumo Demeter medžio atžalai gali paskatinti keitimąsi mintimis – su tyrinėtojo požiūriu, siekiančiu užmegzti artimą ryšį su pašnekovu. Atradimas ir drąsus bendruomenių, esančių aplink ūkius ir skirtų jiems, kūrimas. Prototipų, užtikrinančių kainų skaidrumą nuo lauko iki stalo, kūrimas. Užduotis tai yra transformuotis pasirengusiai visuomenės daliai.
///

Autorius yra Goetheanum žemės ūkio skyriaus vadovas Dornache, Šveicarijoje. Šis tekstas buvo paskelbtas žurnalo „info3“ 6/2025 numeryje.

DIALOGĄ

su Klemensu Fischeriu

Mielas Ueli,

su dideliu susidomėjimu perskaičiau tavo straipsnį ir šiandien norėčiau su visais derama pagarba su tavimi nesutikti. Tu formuluoji didelius vaizdus, atveri dvasines ir socialines erdves ir kuria naujos eros viziją. Nors tavo mintys skamba labai įkvepiančiai, jos nutolsta nuo to, ko mums, biodinamiškai ūkininkaujantiems žmonėms, šiandien tikrai reikia.

Mes nestovime naujos epochos slenksčioje.

epochos slenksčio.

Mes esame realybės viduryje.

Realybės, kurią formuoja kainų spaudimo kainų spaudimu, rinkos konkurencija dėl

reguliavimo

reguliavimo

Per dideli reikalavimai, taip pat ir iš Demeter asociacijos, ūkio veiklos užduotys ir didėjantis atitolimas tarp ūkininkų, Demeter e.V. ir vartotojų. Dauguma ūkininkų, su kuriais kalbu, nenori naujų nuosavybės modelių ar apvalaus stalo diskusijų su vartotojais. Jie nori tvarkyti savo ūkius, dirbti pagal biodinaminės žemdirbystės principus, gauti sąžiningą užmokestį ir turėti perspektyvą sau, savo šeimoms ir savo įpėdiniams. Ne daugiau ir ne mažiau.

Tavo raginimas kurti dvasiškai išplėstą, bendruomenę formuojančią žemdirbystę skamba romantiškai. Mes nepatiriame socialinio proveržio, o masinį posūkį į dešinę. Mes nejaučiame katarsio, o šaltą rinkos logiką. Tavo kalba apie „komposto kokybę“ ar „naują socialinį pagrindą“ jaudina, bet neatsako į klausimus, kuriuos kelia

Nuotrauka: © Klemens Fischer

su kuriais susiduriame kasdien: kaip išsaugoti savo ūkius? Kaip pateikti savo produktus į rinką, kurioje vyrauja nuolaidų logika? Kaip elgtis su visuomene, kuri kelia aukštus etinius reikalavimus, bet nori už tai mokėti kuo mažiau?

Šiuo metu biodinaminis judėjimas nereikalauja naujo apibrėžimo. Jam reikia tvirtumo, susikaupimo ir aiškios komunikacijos. Mūsų ūkiai gamina sveikiausius maisto produktus pasaulyje ir tuo pačiu gydo dirvožemį bei kraštovaizdį. Tai yra milžiniškas pasiekimas. Šis pasiekimas nusipelno pripažinimo, o ne raginimų imtis naujų „socialiniams eksperimentams“, kurių veiksmingumas niekada nebuvo įrodytas. Tu reikalauji naujo mąstymo. Aš reikalauju aiškaus įsipareigojimo esmei. Savininkų valdomam žemės ūkiui, kaip jis konkrečiai vyksta su žmonėmis, kurie kasdien kyla ir prisiima atsakomybę savo ūkiuose. Tu nori apvalių stalų. Aš noriu, kad pagaliau vėl sutelktume dėmesį į esmę: į gerą žemės ūkį, į patikimus partnerystes mūsų vertės grandinėje ir į biodinaminės tapatybės apsaugą.

Ūkininkai nenori nuolat susidurti su dideliais planais ir naujais mąstymo modeliais, kai kasdien turi kovoti už savo ūkio išlikimą. Jei taip toliau elgsimės, prarasime ne tik ūkininkų dėmesį, bet ir juos pačius. O kartu ir mūsų judėjimo esmę. Dėkoju už tavo impulsą. Tačiau manau, kad dabartinėje situacijoje jis yra netinkamas. Svarbu ne naujas pradžia, o esamos padėties išsaugojimas. Ne nauji horizontai, o atrama audringais laikais. Tam nereikia laiko ribojimo, o aiškumo.

Su visa pagarba tavo darbui, Klemens
Fischer, 2025 m. liepos 10 d.

Geifertshofen kaimo sūrinės priežiūros tarybos
pirmininkas
FG gamintojų atstovas, DeV
pirmininko pavaduotojas, Kirchberg pilies
akademijos patarėjų tarybos pirmininkas
Ekologinės rinkos plėtra

Ueli Hurter – 2025 m. liepos 14 d.

Brangusis Klemensai, ačiū!

Tu teisus – iš tavo pozicijos viskas atrodo taip, kaip sakai.

Mano požiūris buvo kitoks, todėl aš mačiau ir aprašiau kitaip. Galbūt tavo išskirtą prieštaravimą – vienas požiūris yra teisingas, kitas klaidingas – galima pakeisti į abipusį papildymą?

Mano straipsnis yra rašytinis mano žodinio pranešimo delegatų susirinkime apibendrinimas. Jis buvo skirtas paskatinti Demeter strategijos procesą, taigi yra skirtas visai prekės ženklo bendruomenei. Strategija nėra strategija, jei ji skirta tik spręsti esamas operacines problemas. Jai reikalingas kasdienių problemų, dabartinės krizės spaudimas, tačiau be šio spaudimo jai taip pat reikalingas žvilgsnis už dienos ribų, į visuomenę, į laikmetį, ir tai aš bandau aprašyti analizės dalyje. Žinoma, galima tiesiog užsimerkti akis ir apytikriai pasakyti, kad turime teisinį spaudimą, bet tai yra tik išraiška, o ne socialinės padėties esmė. Blühdorn savo knygos pavadinime tai trumpai ir aiškiai pavadino „Netvarumu“ ir taip pavadino savo knygą.

Tada pateiksiu tris pasiūlymus, kuriuos tu, ūkininkų vardu, pavadinsi romantiškais, didžiuliais ir novatoriškais. Gerai. Suprantu. Atsiprašau, jei kas nors išžeidė. Bet kiekvienas ūkininkas žino, kad bulius neduoda pieno, bet be buliaus pieno nėra. Taigi: dalis trūkstamo pašaro skiriama ne gamybai, o reprodukcijai. Tai mano pasiūlymas. Nepaisant visų sunkumų – pakelkite akis! Žiūrėkite į tolį! Būkite verslūs! (Ir taip pat darbštūs bei taupūs).

Labai tikiuosi, kad naujoji strategija gerai sudygs ten, kur per pastaruosius dešimtmečius buvo kompostuota senoji. Taip pat tikiuosi, kad jai impulsų suteiks nežemiška saulės šiluma ir kosminės žvaigždžių rašto ženklai. Nes

nors ir ateina iš toli, jos veikia tiesiogiai. Tai žino kiekvienas ūkininkas: augalai auga iš viršaus į apačią. Kaip šviesos būtybės.

Šį polius norėjau pavadinti ir įtraukti į žaidimą.

Dar kartą ačiū, Klemensai. Yra įvairūs lygmenys, ir mes visi turėtume juos matyti ir į juos atsižvelgti.

Ir mielai toliau bendrausiu.

Nuoširdžiai,
Ueli

Ueli Hurter

